

۲۰۲۱/۰۱/۱۳

صلاح الدين سعیدی

څوک مو رنگول غواړي او څنگه؟

د سياست الفباء د گټو او مصالحو خبره ده چې په سياست کې کارونه او مواضع په همدې اصل تنظيمېږي. په سياست کې دایمی دوست او دایمی دښمن نه شته، د گټو خبرې دي او لا تر اوسه کومه بله اختراع نه شته او د پورتنیو اصولو او قاعدو پر بنیاد نه شوني نه ده، نو د پورته بنیادی او ضروري سوال ځواب هم کوم گران کار نه دی.

د افغانستان د رنگولو، د نظام او د معینو افرادو د له مېنځه وړلو او شهیدانولو، د چسپکي ماینو او ترورنو د کولو او په دوحه او قطر کې د سولې د مذاکراتو تر نامه لاندې او په مختلفو داخلي او بهرنيو مناسباتو د پورته شومو اهدافو او موخو لپاره منظم او سیستماتیک کار ټول او ټول په بنیادي ډول داخلي او بهرني لاملونه لرل، لري، وه او دي. همدارنگه په څغرده ویل غواړم چې د دې حالت او بحران د وتلو لارې هم ددغو حقایقو او د دې واقعیتونو او معتبرو قانونمندېو په منطق او رڼا کې لټول او د هغه منطق عامل او د حل لارې په داخل او بهر کې د همدغو اصولو په نظر کې نیول سره لټول په کار دي. داچې بهرنيو لاملونو ته گوته نیسواو ذکر یې کوو دا په هیڅ صورت د دې مانا نه لري چې ځان خوشاله کړو او ځان ته برانت ورکړو چې د حل لارې زما له توانه پورته دي او د « شولې ته بخور و پردې ته بکو!» موقف اختیار کړو. دا درسته نه ده چې د دې موضع په تأکید، دا چې داحالات زموږ له توانه اوچت او په دغه پلمه ترور او دښمن د مکارې او نامردې توري تیغ پرما برابر نه شي، ځان غلی کړو چې ښکاري بو شمېر همدا لار غوره کړي ده.

ژوند لږ او د رسالت اداء وجیبه ده، اختیار زموږ او ستاسو!

بیرته اصلي پوښتنو ته چې څوک مو بیا رنگول غواړي، ولې او څنگه؟

بهرني لاملونه: هغوی چې د افغانستان اوبه، بند، برق، لرگي، ځنگلونه، معدن، سرک، مواصلات، بازار او... په وړیا او یا د شلغمو په ټول او بیه وړل او وړي هغوی غواړي چې افغانستان کې نظام او اداره ښه او مشخص افراد ترور او له دندو لېرې او یا ترور شي. انفجار، انتحار، استحمار او خرابکاری هم په همدغه استقامت د سیاسي حرکتو او پوځي، جگړه مارو افغاني حلقو تر نامه لاندې او په مستقلة توگه د روا او ناروا انگیزو تر نامه او بهاني لاندې تر سره کېږي. روا مو وویلې داچې د تروریست او جنایت کارو بو شمېر متفکر مغزونه هم وایي او گویا راوړي چې وطن اشغال دی او وطن کې جرم او جنایت روان دي او حاکمیت کې دغه او هغه تخلف کېږي نو د دوی کره هم توجیه، مبرر او مجوز لري یعنی چې هلته ملت بل تباہ کوي او وژني او دلته زه یې انتقام اخلم. خو عمل کې هغه یې هلته وژني او تباہ کوي او دلته یې دا بل د انتقام تر بهاني لاندې بیا هم وژني. د جرم مقابل کې د بل جرم او ناروا غلط او جرمی کار وه او دی. هو همداسې ده بو شمېر تروریستان او ناپوه ساده گان عمل کې د ترور او د تروریست او جنایت په کولو، په

عمل کې کاملاً ناروا وژني، قتل او ترور ته منطق وړاندې کوي او کاروي. دا منطق چې هغه يې هلته بمباردمان کوي او زه يې دلته بس، ترانسپورت او موټر ته انفجار ورکوم. دا منطق حرام، شوم، مردود او ناروا منطق دی چې د قبول وړنه شي کېدای. که مو دا ومنله چې هغه وژني نو زه هم وژنم. نتيجه او پایله چې دواړه په عمل کې بې گناه انسان وژني. ترور، انفجار او انتحار دی، کوم چې په لسه او بې گناه انسانان په عمل کې وژل شوي او وژل کېږي او دا په هيڅ صورت مبرر، توجيه او جواز نه لري. جنایت کار جنایت کار دی او د ملت او الله (ع) په نزد، د سالم وجدان په ضد ټول مواخذه او مردود دي. جنایت جنایت دی او هغه ته باید جنایت وویلاي شي او دې ته روا ویل، ناروا ته روا ویل د کفر تر سرحده رسي. دا حرامه او ځان غولونه هم ده چې ستره الهی مواخذه لري.

ددې جنایاتو او د افغان ملت د تراژیدي په برخه کې په لومړي سر کې پاکستانی استابلیشمنټ او ایراني منابع ولاړي وي او دي. روسي، امریکایي او نوري نږدې او لیرې لاملونه هم په خپل وار ځانته ځای لرل او لري. د چوکۍ، زور او زر نوکران، مغرور او ناپوهه چارواکي هم خپله ونډه دغه حالت کې لري. چې ډېر ځلي او په بنیادي ډول د غلطو محاسبو او مواضعو په پایله کې بشریت ته د خدمت پر ځای د شرارت او بدی موجب شوي او د سترو دوکو ښکار شوي او لا دي.

داخلي لامونه او کړۍ: هغوی چې په تېرو څلورو لسيزو کې د ب ۵۲ تر سیوري لاندې په ملیاردو ډالرونه او فرصتونه د حماقت او یا په عمدې ډول ضایع کړل او د دې پر ځای چې په ښه توګه د ملت او وطن په ګټه یې استعمال کړي، حیف او میل او د بنیادي کارو پر ځای په زرق او برق مصرفوی او خپله او د هغو بهرنیو شریکانوسره چور او اختلاس کوي چې یوه نمونه یې د کابل بانک ده. د ماهي نیولو پر ځای د غرمې ډوډۍ باندي مصرف شوي. د شته لمر او اوبو نه د ګټې اخیستو او د برق د تولید پر ځای برق وارد کړای شو. دوی ایراني پېسي کڅوړو کې واخیستي او د غلطي دولتدارۍ په چوکاټ کې فرصتونه ضایع او وطن یې خوار وساته او ملت یې نور هم ذلیل او بیچاره کړ. دیموکراسي او د بیان آزادي په فحاشت، د وطن د عزت بې عزتي او داسې نورو مبتدلو اعمالو او کړو خلاصه کړای شوه. آزاد بازار اقتصاد یې ېوازي د عرضي او تقاضا او د پېسو پر اصل بنیاد عملي کړ. دیموکراسی او آزاد بازار د بازار اقتصاد د قانون له حاکمیته پرته او د ټولني د انکشاف د سطحې او کچې د نظر کې نیولو پرته مردوده او ناکام ده، او افغانستان ته هغه آزادي راوستلې شوه چې سل کاله مخکې نړۍ کې وه او اوس د قانون تر نظارت لاندې تر ډېره کچې مهار شوي. په ټاکنو کې د مخدره موادو او جنایت پېسي کارول مشروع رقابت نه دی.

اوس نو هغه افراد چې دې وطن کې عدالت غواړي، د شوو تخلفاتو محاکمه غواړي، د افغانستان د اوبو، برق، لرګي، معدن، سړک، خاورې او بازار درست د قانون حاکمیت غواړي، د عامه مخکو د غصب بیرته راګرځول او د ناروا او غیر قانوني بلنګو نړول، د کابل بانک د غلاوو مستردول او واپس حصول او بادیګاردانو لګښت بودیجه څه پورته له څلور ملیاردو نه یونیم ملیاردو ته کښته کول غواړي، پراوو او برق، ځنګل او لرګي ملي نظارت غواړي او ... درست استعمال غواړي او ورته برنامه لري باید د شرارت، داخلی او بهرنیو متخلفینو په ګډو هڅو او همکاريو او ناروا هڅو مات او له مېنځه یوړل شي او د دې له پاره د شرارت کړيو ټولې هڅې شریکې کړي او له هرو امکاناتو استفاده کيږي او ښکاري دا لړۍ په بریا توګه درجه په درجه، پلکه په پلکه پر مخ ځي. زموږ منورین هم ورته رقي رقي گوري خو شوله ات را بخور، پرده ات را بکن، موقف غوره شوای. سادگان بیا د خپلو ملي او وطنی ګټو په مقابل

کې کاروي او صادق انسانان بی موراله کوي او د بی اعتقادی خواته وري. په دغه پروسه کې د افغان حاکمیت نیمگرتیاوي او خلاوي د دغې پروسې د تشدید موجب گرځي او ددی حالت یو ستر لامل بیا بي کفایته او متخلف چارواکي هم دي.

داچې ټول داخلی او بهرني ساده، مکار، احمق، جنایت کاره ډلي او مراکز په هغو حکومتی چاروا او هغه ملي کریو تمرکز کړای او ورته د مختلفو لارو موانع ایجادوي او د نظام د ړنگولو هڅې گړندی شوي او سیاسی حماقتونو زور کړای لاملو یې همدا بهرني، داخلی او بیا د نظام په داخل کې د شته تخلفاتو وجود هم دی. مونږ ته په کار دي چې موجود نظام او سیستم کې تخلفاتو او ، د تېروتنو ته په ښکاره گوته ونیسو، اصلاحي طرحي او منطق یې عام کړو او په ښکاره او خُگرده د نظام او سیستم د ړنگولو مخالفت وکړو.

هو جمهور رئیس د خپلو صلاحیتونو د اعمال لپاره د هر چا سره مشورې کولای شي (د اساسي قانون ۶۵ ماده)، دا د دوی حق دی او د جمهوریت او امارت په هکله تصمیم او پریکړه په دغه فرمایشی ناستو ولاړو که نوم یې لویه جرگه هم کېښودل شي او د اساسی قانون لویه جرگه نه وي، مشروعیت او مشروعیت مرجع نه ده او نه شي کیدای. اوس اوس د یو فرد او یو وگړي یوی رأیې عصر دی. ملا، عالم ، روحانی متفکر مکلفیت لري ملت ته د هغه په پریکړه کې رهنمایی وکړي خو دهغه د انتخاب حق له هغه نه شي اخیستلای او هغه د انتخاب له حقه نه شي محرومولای. دا او لسهو داسې نورې تېروتنې او دوکې د منلو نه وي او نه دي.

و ما علینا الا البلاغ المبین

داکتر صلاح الدین سعیدی

۰۰۴۷۸۸۶۴۷۴۶۳۸

۲۰۲۱/۱/۱۳

[د صلاح الدین سعیدی نورو لیکنو لپاره، پر عکس وکړئ](#)